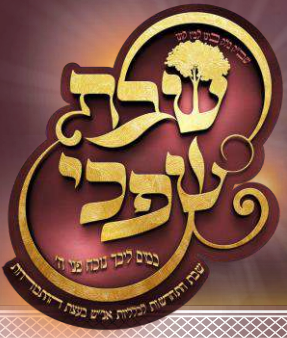

יו"ל לקראת שבת
שפכי הבעל"ט
שבת התעוררות
והתחדשות בקרב כלל
אנ"ש בעצת ההתבודדות

שפכי במים

מה אותו נהל נביא, שמימיו אינם פוסקים עד עצם היום הזה, לא תניע למדנתו אלא ע"י התבודדות
אז ישראל שופכים רינם בהתבודדות ושיחה ב'ינם ל'בין ק'ונם, ועל"ז לא יורה מדרגה שלא יניעי ארזו

פרשת הקת
תשפ"ד

דבר המערכת

"וכל השנה תתגעגע אחרי להוציא אותי, ובכל זמן שיהיה לך פנאי תהיה רק מתגעגע ומבקש ומצפה להוציא אותי... והלך ועשה כן..."

אחרי כל ההכנות וכל המאמרים, השיעורים והדיבורים בנושא. הנה אנו כאן.
בעוד שבוע, בשב"ק הבעל"ט פרשת בל"ק נקיים בצוותא יחד עם כלליות אנ"ש את "שבת שפכי" דהאי שעתא

יחד נתרום, יחד נתעורר, יחד נתחזק ונתחדש, ויחד נתחיל מחדש לקיים את עצת ההתבודדות מידי יום ביומו.

בקרב בחורי אנ"ש, כבר בימים הקרובים של ימות החול "שבוע שבת שפכי", יחלו המון החבורות בכל רחבי הארץ, לקיים את "שבת שפכי" ולהתחדש יחד בעצות ובתחבולות, בדיבורים ובפעילות, לקיים את עצת העצות שהנחילנו רביה"ק.

וודאי הדבר הוא פלא! והעניין הוא חידושי לעצור סתם ביום בהיר ולהכריז קבל עם ועדה שעכשיו ממש כולם מתחדשים בענין מסוים.

אך אדרבה! הוא הדבר! בכוח הרבים נלך ובכך נכריע את כל המונעים, בכוח הרבים יוכל כל אחד ממש לקבל על עצמו להתחדש ולקיים עצה זו בקביעות חק ולא יעבור.

ואדרבה, הוא הדבר - בכוח הרבים נעשית תחנה מרכזית של פעם בשנה, ובשמו המוכר "שבת שפכי" - תחנה שבה כל אחד יודע שלפחות פעם בשנה מפשפש הוא בהתבודדותו לראות את הנעשה אתו בדבר הגדול הזה, ובעצה העיקרית הזאת.

חזק ונתחזק!!!

עוד שבוע אחד וקצר נשאר לנו עד לשבת שפכי הגדולה, עוד שבוע אחד נשאר לנו להתכונן מידי יום בשיעורים, במאמרים, ובהתבודדות, עד לשבת שפכי הרבתי עם, בו בכוח הרבים, נכריע את הכף לגמרי לטובת ההתבודדות האישית שלך, וכפי ההכנה כך תזכה ליותר בעז"ה.

הכונן ! הכונן!

שלמה אינו חש במתרחש סביבו, כל כולו שקוע לשפוך כמים ליבו בתפילתו...

עד שזרחה השמש מבין ההרים וקראה' אליו לאמר: ר' שלמה! הגיע זמן קריאת שמע של שחרית..."

הן עם לבדד ישכון שפוך כמים ליבו בתפילתו כל איש

כך גם בתחום לימוד התורה, הניף ר' שלמה פרוייקט חברותות, שינון וחזרה, ועוד, ידו הייתה בכל דבר שבקדושה, סדר יומו היה עמוס לעיפה וסביבו היו מתקיימים אסיפות דחופות, וכך לא היה נשאר לו רגע פנוי לעצמו. תמיד היו סביבו אנשים שדיברו עימו ללא הרף על עניינים העומדים ברומו של עולם.

ועכשיו... ביער החשוך והדומם יושב לו ר' שלמה לבדו, אין איש לצידו, את הפלאפון השאיר בביתו בכדי שלא יבלבל אותו מלהתבודד, ועתה מנסה הוא ליישב את מחשבותיו. למה באמת חסרה לו ההמולה מסביבו, מה לא טוב להיות לבד עם השם יתברך? ---

ואז חדרה ההבנה אל ליבו.

כשיש אנשים מסביבי, אני מרגיש מוגן ובטוח. אם חלילה אקלע למצוקה כספית אוכל לדבר עם פלוני או אלמוני. אם אצטרך לעזרה רפואית אפנה לרופאים ולעסקני הרפואה המתאימים. ובכלל, כל מידע הנצרך לי אברר מיד, ואעשה את מה שכולם כולם עושים. אך עתה אני חש בודד, הכל חשוך, אני לבדי עם חולשותי, אין אף אחד בסביבה שיוכל לסייע לי... לפתע הרגיש ר' שלמה בסומק עז המציף את לחייו, בושה מילאה את ליבו... הלא מי שומר עלי עשרים וארבע שעות ביממה? מי לא ינום ולא יישן למעני? הלא השי"ת בעצמו!

ר' שלמה נזכר בליקוטי הלכות שלמד לאחרונה, וכך כותב מוהר"ן:

"וזהו 'הן עם לבדד ישכון' שהם עם קדוש ששוכנים לבדד... שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שילחתם לפניו בכל פעם... ועל ידי זה הם בטוחים מכל צר ואויב ומסטיין כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד בבחינת 'אתה סתר לי' וכי שזהו בחינת 'וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב' וכי בחינת: 'כי אתה ה' לבדד לבטח תושיבני' שעל ידי בחינת בדד בחינת התבודדות, על ידי זה שוכן ישראל בטח תמיד..."

ר' שלמה הרגיש רוגע פושט בליבו, פיו נפתח בדיבורים חמים, הלא הוא לא לבד כלל וכלל! הלא השם יתברך יושב כאן עמו ושומע כל מילה והגה היוצא מפיו. דמעה קטנה נצנצה בזווית עיניו ובפיו תחינה: "טאטע זיסער" - "עזור לי שתמיד אזכור שרק אתה עימי, חושב עלי, ודואג לכל מחסורי ולא שום בריה אחרת. כאן אני באמת מוגן! אותך אשאל את כל ספיקותי וחלוקות עצתי, לפניך אפרוש את מצוקותי ואלך אודה על כל חסדיך..." כך נקפו השעות אך ר'

לב שופכים נבחר במים

לשפך את הלב כמו לחבר זאמן באמת

האוויר הלילי הקריר קידם את פניו, הוא התהלך בנחת בשביל העפר, בין עצי היער, ובליבו פנימה שמחה עצומה על הזכייה העצומה לה זכה לראשונה בחייו (!) להתבודד בלילה מחוץ ליישוב, דבר שרבינו הקדוש הפליג במעלתו בתורה הידועה "הניעור בלילה" (סימן נ"ב).

היה זה 'מקורב' טרי, בעל לב בוער, שזכה לאחרונה לגלות את האור הגדול הבוקע מאור האורות...

אברך יקר זה - שלצורך הסיפור נקרא לו בשם ר' שלמה - התודע לדרכה המיוחדת של חסידות ברסלב, כשהציץ לשיעור בספר הקדוש ליקוטי הלכות המתקיים באחד מבתי מדרשינו בשכונת החדשות שהתאכלסו לאחרונה. הציץ ונפגע. הוא שמע איזה "דיבור" שחדר עמוק לליבו, והניצוץ הקטן הפך עד מהרה לאבוקה גדולה.

מאז החל לחפש את מה שטמון בדרך נפלאה זו, ובתוך תקופה קצרה נמנה כחסיד ברסלב מן המניין. לא עבר עליו יום ללא לימוד ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות, התורות העמוקות מחד והחיזוק העצום מאידך - שבו את לבו כמגנט.

פה ושם שמע גם כן על גדולת ומעלת עצת ההתבודדות ה"מעלה עליונה וגדולה מן כול", ועל כן קבע מידועינו ר' שלמה חברותא עם אברך יקר מאנ"ש בספר הקדוש 'השתפכות-הנפש'. כשהם מתעמקים בכל סעיף וסעיף כיצד מתבודדים, ומה עושים כשאינן דיבורים, וכו'...

כך מצא ר' שלמה את עצמו מהלך בשעות הקטנות של הלילה בין העשבים ואילנות היער... האוירה השקטה הטיבה עמו, והוא ניסה להתחיל להתבודד. להודות ולהתחנן, להפציר ולפייס, אך הרגשה בלתי ברורה מנעה בעדו מלשפוך שיח לפני קונו... בתחילה לא קלט מהי בדיוק הרגשה זו. מה מפריע לו פשוט לפתוח פיו להשיח לפני אביו את אשר על ליבו. עד שולפת נפל לו האסימון, "בדידות" - זה מה שהציק לו.

ר' שלמה נזכר איך קודם שהתקרב, היה סדר יומו רוחש פעילות מצאת החמה עד עמוק אל תוך הלילה, במישורים שונים. אם בתחום הצדקה שבה היה ר' שלמה הראשון להרים פרוייקטים אדירים לסיוע לאלמנות ומשפחות במצוקה, כאשר בחסידות אליה השתייך ידעו כולם, שבכל מקרה מורכב שיהיה - ר' שלמה הוא הכתובת הנכונה.

צבת אפכי - מקבלים ע"ע קבלות טובות בענין ההתבודדות

מימד ההתרגשות בכל קהילות אנשי שלומינו ברחבי העולם כולו, עולה ומטפס בכל יום ויום. עוד כמה ימים ואנו כבר ננכסים להתבודדות, וכמה ימים לאחר מכן ניכנס לשיא השיאים ליום ההיסטורי בו מתאחדים כלל חסידיו ברסלב להתחזק ולהתעורר לקיום העצה ה'עליונה והגדולה מן הכל'.

אלפי חסידיו ברסלב כבר מתכוננים בהתלהבות גדולה, ליום שבו תללי התחיה של ההתבודדות יורעפו על ראשם, ועניינו של רביה"ק 'גאר מייין ואך אזי תפילה' (העניין שלי הוא רק תפילה), יהדרה בראש חוצות ויחיה את נפשם ליבם ומוחם להתחדש בהתקרבות הכי פנימית להשם יתברך.

דא עקא, לפעמים האדם זוכה לשפע של חיוזוק, אך כרי לקיים את העצה הפשוטה כן כל, לדבר! להשיח! לפתוח את הפה! לפעמים נצרכים כוחות נפש איריים, ומי כמו חסידיו ברסלב שיודעים את גודל מעלת הרצונות והניסופין, אך המרחק מהם לעולם המעשה לפעמים יותר רחוק ממזרח למערב.

קיבצנו את העצות המובאות בספרי רביה"ק ותלמידיו, בהם יורדים הם לפרטים הקטנים ביותר התבודדות, ע"מ לקרב כל אחד ואחד להידבק בהשם יתברך ככל יכולתו ובמקומו שלו.

פעמים רבות נופלת על האדם חלישות גדולה, מחמת שהוא רואה שרוב ההתבודדות הוא חולם, או שהוא לא מצליח לדבר כמו שהיה רוצה, ואז הוא עוזב את הכל.

במצב כזה עלינו לזכור שיש לנו אמונה ברורה רביה"ק "ש'אמר, ש'מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש ב'שם באמת, כי אם על ידי התבודדות", לשון רביה"ק היא 'אי אפשר להיות איש כשר בלי ההתבודדות!!! כלומר כרי לזכות לעבור את העולם הזה ולהתקרב אל ה' חייבים להתבודד.

אלא מאי, קשה???

מגלה לנו הרבי הישיבה לפני ה' והניסופים והרצונות להתבודד, הם גם טובים, ולא רק זאת, אלא זה מה שיתן לאדם בסופו של דבר את היכולת להתבודד, ואם קשה אז ניתן להתפלל על זה בעצמו; 'ואפילו אם לפעמים נסתמין ד'כרי ו'אינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך קלל אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד ד'הינו ההקנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך ו'חפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול זה בעצמו גם כן טוב מאד וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו ועל זה בעצמו יצחק ויתחנן לפניו יתברך שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר ויבקש מאתו יתברך רחמים ותתנונים ש'יחמל עליו ויפתח פיו, ויוכל לפרש שיחתו לפניו'.

אם קשה לך, תתחיל לחזור על מילים מתוך פסוק או מתוך התפילה, וכמו הסיפור המפורסם על תלמידו של מוהרנ"ת שהיה אומר אלף פעמים 'רבונו של עולם', ובודאי לאחר זמן מה תתחבר למילים ולפנימיותם.

עצות מעולות להתמיד ולהתעקש על עצת העצות:

- א. לקבוע זמן קבוע חזק ולא יעבור.
- ב. להתחיל לדבר גם בבית, בחדר או אפ' בין אנשים' כשאין ברירה.
- ג. לקיים העצה בשעה שהמוחין שקטים ורגועים.
- ד. ללמוד על ההתבודדות בכל יום ויום (כגון מהשפכות הנפש וכדו').
- ה. לעשות את ההתבודדות בקול, לא בשקט [עצה נפלאה כרי לא לחלום...].
- ו. בתהילה - ניתן לחלק את השעה לכמה חלקים.
- ז. להכניס לראש חזק חזק: שגם דיבור אחד זה התבודדות, ולא לוותר אפ' עליו!
- ח. ההתבודדות אינה צריכה להיות עיני נפש - ניתן לעשות את זה גם עם מזג וספה נוחה.
- ט. לזכור תמיד: ההתבודדות הינה שיחה עם השי"ת, ולא מערכת של כללים נוקשים.

"והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך כי זאת היא עצה קלילת שנוגלל הכל כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם"

אתה לא מצליח לדבר? אל תבטח!!! אל תתייאש!!! גם דיבור אחד שלך שווה הרבה, רק תחיה חזק ואמין בזה, ואז ירחם עליך ה' ויפתח לך את הפה לפרש את שיחתך.

"שעה או יותר..."

מקום ההתבודדות - "באיזה חדר או בשדה".

דבר נוסף הצריך התעוררות הינו מקום ההתבודדות.

הן נכון שהיה מן הראוי לחזק כל אחד לעשות התבודדות בביתו באיזה חדר, או אפ' מתחת לשמיכה, 'אמר [רבי נחמן]: 'דוד המלך, עליו השלום, יסר כל ספר תהלים מזה שהיה חזק מאד בענין התבודדות. ואמר, 'שעקר התבודדות של דוד המלך, עליו השלום, היה בעת ששכב על מטתו וקפה עצמו בסדין, אז היה מדבר ומשיח כל לבו לפני השם יתברך, כמו שכתוב: "אשחה ככל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה". אשרי מי שיגידל עצמו לקיים הנהגה זו העולה על הכל'.

ו' טוב להאדם, בשעה ששוכב על מטתו לישן, להרגיל עצמו לשפף שיחו לפני השם יתברך ולבקשו, שיגפה להתקרב לעבודתו יתברך'.

חשיבות הדבר היא מחמת שרבים מחתים ללכת לפעלך (לשדה), כרי להתבודד ובפועל זה לא קורה, כיוון שהיציאה מהשיגרה קשה ביותר, אשר ע"כ ראוי להרגיל את עצמו שגם בחדר או בכל פינה אחרת ניתן לקיים את העיצה.

אך עם זאת כדאי בהחלט להשקיע לפחות פעם השבוע ואף יותר, כרי לצאת ליער הסמוך ולדבר עם השי"ת, חשיבות ההתבודדות במקום הזה מובאת בכמה וכמה שיחות של הרבי: "וגם צריכין שיהיה ההתבודדות במקום מיוחד דהינו חוץ מהעיר בדרך יחיד, במקום שאין חולקים שם בני אדם כי במקום שהולכים שם בני אדם ביום, הרוחפים אחר העולם הזה אף על פי שקצת אינם חולכים שם הוא מכלכל גם כן ההתבודדות... ומתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו והמתלה בדרך יחיד, הינו כפ'ל, שהולך בדרך יחיד ו'קא, במקום שאין בני אדם חולכים שם כפ'ל' כי אזי הוא עקר שלמות ההתבודדות..."

עיקר שלימות ההתבודדות - אומר הרבי - היא, במקום שבו בני האדם אינם עושים עבירות ואינם רודפים אחר טרדות העולם הזה.

כמו"כ במקום אחר מביא רביה"ק שההתבודדות במקומות אלו מועילים ביותר למתבודד, וז"ל: "וע, בשאדם מתפלל בשדה אזי כל העשקים פלם באין בתוך התפלה ומסיעין לו, ונתנו לו פת בתפלתו..."

אנו רואים את גודל החשיבות להגיע לשדה ולהתבודד, ואם אי אפשר כל יום, אז להתאמץ מדי פעם ככל יכולת האדם, אם פעם בשבוע פעם בחודש או פעם בתקופה וכדו'.

אמונה בעצת הצריך, ההתבודדות - "ההקנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך ו'חפץ ומשתוקק לדבר... גם כן טוב מאד".

קביעות ההתבודדות - "ויהיה מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביום שעה מיוחדת".

מדבריו של רביה"ק ותלמידיו אנו רואים שישנה חשיבות עליונה לקביעות ההתבודדות באופן יומיומי דייקא. כלומר, הרבי רצה שנחיה את השם יתברך, ולכן הוא קבע לנו שעה שהיא הזמן הטוב ביותר להרגיש קשר מספיק חזק, מדי יום ביומו. לפעמים מתעורר חשק באדם להתבודד שעות רבות שזה כמובן דבר חיובי ביותר, אך החשיבות היתירה היא 'להיזהר' כלשון רביה"ק לקיים את מדי יום ביומו, 'ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביום שעה מיוחדת'.

לשוננו הקדושה מאד ברורה; 'ויהיה מאד' להתמיד בזה מדי יום ביום. אנו רואים את חשיבות ההתמדה של ההתבודדות כרי שהקשר הנפלא הזה בין בורא לברא, בין היוצר לנוצר, כרי שאנו העשויים חומר נוכל לזכות להידבק באין סוף, גילה הרבי שצריך קביעות יומיומית.

וכבר סיפורים רבים מאנ"ש הזוכים להתבודד רבות בשנים, שרק העקשנות היומיומית הקבועה עזרה להם להמשיך ולהשיח את הלב, וגם מי שעדיין אינו זוכה לשעה, אך עדיין הקביעות תוביל אותו לשם בסופו של עניין.

זמן ההתבודדות - 'לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר התבודדות'.

אחד הדברים שהכי מחלישים את הדעת של רבים, מקיים העצה הנפלאה הוא הזמן!

הרבי נקט בלשון 'שעה או יותר', רבים המתקשים לקפוף למים ולשוחח עם השי"ת שעה, מתייאשים ואינם מתבודדים כלל... לכאן צריך להכניס את תורת 'אומרה' ומה שאמר רביה"ק 'א ביסל איז הויך נוט' (קצת זה גם טוב), ולהבין שכל קשר עם השי"ת הוא עיקר רצונו של הרבי, אלא שהרבי קבע בעומק דעתו הקדושה, שהזמן הדרוש לאדם להיות קשור אליו יתברך, הוא שעה.

אמנם, חשוב לומר את הדבר, וכמו שידוע מחסידיו ברסלב בדרות הקודמים שהיו מוכינים עצמם שעה להתבודדות, כניסופים וענועים לפני אדון כל, בערגה ובצימאון היו יושבים ומחשבים לעומת מי הם חולקים לשבת ולספר את אשר על ליבם. דבר זה יועיל לאלו שעדיין לא זכו לשעת ההתבודדות במלואה - לשבת ולהתבונן ולכסוף, כרי שתהיה בידם היכולת להוסיף עוד ועוד דקות מדי יום ביומו.

זו"ל רבינו"ל: "עוד אמר לענין התבודדות, שהיה דרבו"ל ל'נרז מאד בזה להיות רגיל מאד בהתבודדות לפרש שיחתו לפני השם יתברך ככל יום ויום ואמר: שאפילו שאין יכולין לדבר קלל אפילו בשמדרין רק דבור אחד, גם כן טוב מאד ואמר: שאפילו אם אינו יכול לדבר רק דבור אחד יהיה חזק בדעתו, וידבר אותו הדבור כמה פעמים גלי שעור ועד ואפילו אם יבלה כמה וכמה ימים בדבור זה לכו גם זה טוב ויהיה חזק ואמין וידיה לדבר אותו הדבור פעמים אין מספר עד שיירחם עליו השם יתברך, ויפתח פיו, ויוכל לפרש שיחתו"

נוחה של התבודדות - להפוך חיזונית לפנימיות!

הוא עמד הרחק הרחק מה'לב'. לא ב'עזרה' ולא ב'היכל', כי אם בהר הזיתים, שמוחוץ לגבולות עיר והר הקודש. הוא שחט ב'חלף' הכשר את הפלא האלוקי הנקרא 'פרה אדומה' לעיניו של הכהן, כשהוא עומד במקום מסוים מאוד, ממנו ניתן לצפות ולראות לא רק את העיר וארמנותיה, או את חלקיו החיזוניים של בית המקדש - כי אם עד למקום אליו השתוקק ונכסף כל לב יהודי. נקודת ה'אבן שתייה' - קודש הקדשים!

מכוון גדול ונעלם היה כאן, וכפי שמבאר מוהר"ת (ליקו"ה, פקדון ד', כ"ב), שבכדי לתקן ולהמתיק את ה'צמצום' וה'דין' הקשה ביותר, להיטהר מטומאת מת, ולהמתיק את תוקף הדין הנאחז בפרה, הנרמז בתיבת 'אדומה' - הרומז לדינא קשיא' כמובא בזה"ק - בהכרח היה לכלול בתוך ה'פנימיות' גם את ה'מדרגות החיזוניות' ביותר. לעמוד מחוץ להר הבית, ומשם, לזכות ולהביט פנימה, להיכלל בבחינה העליונה של 'מציץ מן החרכים'.

ועתה ישאל השואל: הכל טוב ויפה, אך מדובר כאן ב'טור' ל'שבת שפכי' בעל"ט, כאשר ה'לבבות כוספים והומים לקרא דברי חיזוק אודות 'עצת ההתבודדות', ולא 'דרוש' בעלמא לפרשת השבוע!?

אלא שקשר רב ועמוק יש בין עצת ההתבודדות לבחינה יקרה זו שמזכיר מוהר"ת אודות התיקון העליון של הכנסת ה'חיזוניות' פנימה, ובקיצור נמרץ: זהו אחד מיסודי היסודות של עצת העצות, להכניס את כל מה שנכלל בהגדרת 'חיזוניות' אל הפנימיות! ונביא לכך שתי דוגמאות: כשאדם מתלבט

האם לבחור שידוך לבנו יקירו ממשפחה פלונית או שמא ממשפחה אלמונית... הדבר יכול להיעשות כ'דבר חיזוני', כ'התלבטות' סתמית של האדם בינו לבין עצמו. לא כן תלמיד רביז"ל, שזוכר הוראת רבו, לדבר ולשוחח עם ה' על כל דבר גדול או קטן - הוא כבר יודע שאת כל הצדדים והספקות יטשטש בפני הכתובת הידועה, הוותיקה, שמלווה אותו על כל צעד ושעל בחייו - ההתבודדות!

הוא שוטח לפני ה' כל צד, ומתפלל על נקודה זו בעצמה - שיזכה לפרש כראוי את כל הצדדים ולא להטעות

את עצמו ו'לעגל פינות', כי 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו'. עליו לעמוד על כך רבות, להתייבב לפני ה' יום יום, כדי לברר כראוי את ספקותיו ולצאת עם 'בהירות' שאין שנייה לה! כך הוא הופך את ה'התלבטות'

שהיא דבר 'חיזוני' לכאורה, להעמקת הקשר עם הבורא - תכלית הפנימיות שקיימת בעולם, שהרי זוהי המטרה הפנימית של כל הבריאה - שנכיר אותו ית' ונתקרב אליו! ודוגמא נוספת: אדם חווה צער או עוגמת נפש במהלך עבודתו. הוא יכול לכוּסל ולרגוז. הוא הדין כשנפל ונכשל ח"ו, הוא יכול להתמרמר ובקיצור, להשאיר את ה'עוון' 'חיזוני'. הרי אין 'חיזוני' מזה - לעשות משהו נגד רצון ה', או לכוּסל וכו' כתוצאה מהתנהגות שאינה הולמת כלפיו - שגם אם ודאי נדון אותו לכף זכות כי אין אדם נתפס על צערו, אך ברור ש'חיזוניות' אליה נמשך כתוצאה מה'מעשה' שאירע לו, אינה רצויה! לעומת זאת המפרש שיחתו לפני ה', יודע שהוא כולל גם את ה'טומאה' הגדולה ביותר, הוא 'ממתיק ומכפר' את הנקודה הרחוקה ביותר מהגדרת 'פנימיות' ע"י שהוא כולל גם אותה בשעת ההתבודדות!

זהו אפוא ציווי הבורא ותנאיו, בנוגע למצוות פרה אדומה הפותחת את פרשתנו: 'אדומה, תמימה' - המתק את האדמומיות, גם את הדין הקשה ביותר, את תכלית החיזוניות והריחוק, ע"י 'תמימה' - שתהיה תמים עם ה' אלוקיך ותספר לפני ית' את כל האדמומיות שעוברת עליך, בפשיטות ותמימות, ותקיים עצת רבך הנמ"ח ז"ע בתמימות. 'אשר אין בה מום' - בכך לא יהיה מום בשום מאורע בחייו, כי גם אותו תכניס ותכלול בתוך ה'תמימות', כך שמסע חייו כולו, על חלקיו הטובים והנעימים יחד עם אלה

כשאדם מתלבט האם לבחור שידוך לבנו יקירו ממשפחה פלונית או שמא ממשפחה אלמונית... הדבר יכול להיעשות כ'דבר חיזוני', כ'התלבטות' סתמית של האדם בינו לבין עצמו

שפחות... כל אלו יהיו הכללה מושלמת, ללא 'מום' בתוך ה'פנימיות'! 'אשר לא עלה עליה עול' - דע לך, שבכך תסיר ממך כל 'עול' זר! אתה תהיה מקושר כולך לבורא, בין בטיבו ובין בעקו, וגם מצבים בהם נכשלת והיצי"ר שלט בך, גם אותם תשוב ותכלול ב'פנימיות' בכך שלא תחשה ולא תשקוט מזעקה, ותספר עליהם בפרוטרוט לבוראך, מתוך חרטה, תשובה, וקבלה לעתיד!

בנוסף - וזו גם נקודה חשובה במעלת ההתבודדות שחוץ לזכור - בשונה מאנשי העולם המבוהלים

("פליטעס" אני קורא להם' כלשון רביז"ל) הטרודים והדאוגים, ע"י אור הפרה האדומה, שמטרתה אף תומאת מת, וכוללת אף את הר הזיתים בתוך קודש הקדשים - אזי יהיה איך שיהיה, 'הסר דאגה מלבך!' כי כיוון שדיברת על כך עם ה' והשתדלת לברר את נקודת האמת, מהו רצון ה' האמיתי, ולא מה שהנך רוצה שיהיה רצון ה'... דבר שכאמור הולך ומתברר באופן נפלא ככל שמתמידים בעצה קדושה זו, אזי אין מה לדאוג ול'לקחת עול' מה יחי והאם החלטתי נכון, או שמא שגיתי... כי 'שאר כל היום יהיה בשמחה' וה' יכוון צעדי באופן שיגיע למקום הנכון, כיוון שהשתדל לספר לפני ה' כל ליבו, ולמצוא את נקודת האמת - כיצד יכלכל צעדי מול כל 'אדמימות' ו'דינא קשיא'! כך תפרוק כל 'עול' מיותר!

כי ע"י ההתבודדות, זוכה לקבל מאת ה' דיבורים שהם 'רוח הקודש ממש', כדברי רביז"ל (בלקו"מ קנ"ו) המובאים גם ב'השתפכות הנפש' אות ס"ד: 'הדיבורים שאדם משיח ומדבר בינו לבין קונו הם בחי' רוח הקודש, כי ע"י שנכנס לזה, ומכריח עצמו, ומכין עצמו לדבר לפני הש"י שולח לו הש"י דיבורים בפיו שהם בחי' רוח הקודש! זה פשר המתיקות שנכנסת במתבודד, אחר

שקבל תשובה מה' בהירות שאין אחריה עוררין, זו רוח הקודש ממש! כי ע"י כוח הצדיק שמקיימים עצותיו מתוך אמונה בו, גם אנשים פשוטים זוכים ללכת בדרך של צדיקים מופלגים, כשם שע"י הפרה האדומה נפתח סדק צר דרכו גם השוכנים הרחק מהר הקודש, במעמקי ה'אדמימות' ה'דינים' וה'צמצומים' יכולים להביט לעבר לב העולם, קודש הקדשים! זוהי תחילתה של הגאולה עליה מובטחים "וְהָיָה אַחֲרָי כִּן אֲשַׁפֹּךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בְּשָׂר וְנִבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם" (ויאל ג').

כי לעתיד תהיה ההתבודדות דרך כבושה לרבים, וזכו כל בית ישראל לבחינת 'אשפוך את רוחי על כל בשר', דהיינו ע"י שיתעוררו אליו באתערותא דלתתא בבחינת 'אשפוך לפניו שיחי' בחי' 'שפכי כמים ליבך', שזהו לב המטרה של 'שבת שפכי קדישא הדין - ישפוך הקב"ה ממרום רוח נבואה, רוח הק' ממש, גם על הנמוכים במעלה, בחי' 'בניכם ובנותיכם', שעדיין לא גדלו ועשו פרי במדרגות הקדושה! ולכן אנו כוספים להגיע עוד בגלותנו לקיים 'קרבה אל נפשי גאלה' בבחי' מאמר מוהר"ת 'מיינ משיח איז שוין געקומען' לזכות ממש ל'נקודת הגאולה' - שהיא הקשר העמוק עם הבורא, בו אנו 'שופכים שיח', ומקבלים 'שפכות רוח' מאת ה' - ידיעה נכונה ועצה טובה, המסירה את עול ה'חשובות הריבים'!

יעזרונו ה', שנוכה להפוך ולכלול כל פרט ופרט מחיינו ה'חיזוניים' ב'תכלית הפנימיות', להפוך ירידותינו לעליות בזכות השיחה בינו לבין קונו על כך, ונמתיק בכך אף את הדינים הקשים והטעויות הקשות של החיים... ובזכות כך - נזכה לשלווה ולמרגוע לנפש, ומי אינו זקוק לכך כאוויר לנשימה בימים טרופים אלו... יה"ר שנוכח היטב, שאם דיברנו עם ה' על ספקותינו והשלכנו יחינו עליו - אזי הדיבורים ששלח לנו ה' וההארה שקיבלנו, הם ממש בחי' 'אשפוך רוחי על כל בשר', ואף אם אנו במצב רוחני ירוד ונמוך, נסמוך על כוחו של אותו צדיק המוליכנו בדרך של צדיקים עליונים, יה"ר שנוכה ע"י ההתבודדות להיות איש כשר וצדיק אמיתי! אכ"ר.

שפכי אור

מימי מעין שבת שפכי השופע לכל הארץ

ביהמ"ד 'פאר הנצח' – צפת שבת שפכי שנת תשפ"ג

ה'שבת' נערכה בביהמ"ד ברוב אש דקדושה, עוז וחדווה כאשר נשמעו דברים נפלאים קודם כגוונא באש לוחטת וכן בלכה זודי שרו ניגוני תפילה וכן גם בסעודה שלישית הרחיבו על עצת ההתבודדות והיטיבו להסביר על ההבדל בין רביז"ל לשאר הצדיקים לעניין התפילה שאצל רביז"ל התפילה איננה אמצעי לישועה גרידא, אלא היא תכלית ויעוד בפני עצמו! וכן שעי"ז שיועד האדם שפעל והרוויח בעצם כך שזכה להתפלל על כך לה, עי"ז ניצלים מדחיקת השעה וכו'. כי אין צריך לדחוק את השעה כי כבר פעל,

* * *

כמו"כ בסיפ"מ נשמעו דברים נפלאים בחובת ויקרת ההתבודדות. חידוש מיוחד בביהמ"ד היה בהתארגנות הלא רשמית, מטעם בחורי ביהמ"ד עצמם, ללא שום מתן שכרה בצידה ורווח- לצאת יחדיו כחום היום, בצהרי השב"ק הלוהטת, בחבורה ובהתאחדות להתבודדות רבתי לכבוד שבת שפכי! וזאת עשו מעצמם בהתעוררות נפלאה! וכן ב'חברת הנערים' וצעירי הצאן בשל"ס דיברו ממעלת ההתבודדות דיבורים יקרים מפז השוים לכל נפש.

להערות והארות או לתרומות ניתן לפנות:

"שבת שפכי דחסידי ברסלב"

s300802010@gmail.com

או לפל' 053.317.1480

עריכה והגהה: נחמן כ"ץ

כתיבה: דוד ידלר, נ.ג. אייזלער,

נחמן כ"ץ,

סדרי שבוע של שבת שפכי

בחבורות הבחורים דחסידי ברסלב בארה"ק

בני ברק

« חבורת ישיבה קטנה כלל החבורות יצאו לשדה מרשה

« ישיבה גדולה ישמעו דברים בענין ההתבודדות מפי הר"ח ר' שלום מייקוף שליט"א

היי נצח (ביתר)

« בכל בית נוסת בנפרד בשעת הסעודה שלישית בחבורת הבחורים ישאו דברים בענין ההתבודדות

« בחבורה הכללית הבעלי"ט יצאו כלל החבורות לעבר השדה בבר יורא וישמעו דיבורים בענין ההתבודדות מפי הר"ח ר' יהודה צבי שפיא שליט"א

פאר הנצח (צפת)

« כלל ראשי החבורות דיברו בנושא ההתבודדות

שערי צדיק

ירושלים

« ישיבה גדולה כלל החבורה יצאו לשדה בשעה 9:45 בשדה שעל יד שמאל הנביא וישמעו דיבורים בענין ההתבודדות מפי הר"ח ר' יוסף צבי קעניג שליט"א יחולק חוברת "תורת שבת שפכי" עם דיבורים פשוטים על ההתבודדות לכבוד שבת שפכי.

צפת

« ישי"ק: יוצאים לעבר יער בעש"ט וישמעו דיבורים בנושא ההתבודדות מפי הר"ח ר' משה קליין שליט"א והר"ח ר' יוסף שמעון קעניג שליט"א

מורשת הנחל

ירושלים

« ישיבה קטנה כלל החבורות יצאו לשדות להתועד ולהתבודד

« ישיבה גדולה כלל החבורות ידברו בנושא ההתבודדות

בית שמש

« ישיבה קטנה כלל החבורות יצאו לשדות להתועד ולהתבודד בשדות שמסביב לבית שמש יציאה בליל שישי בשעה 9:15 מוהיל החבורות בנחלת חן

« ישיבה גדולה כלל החבורות ידברו בנושא ההתבודדות בליל שישי במוהל החבורות בנחלת חן

קרן אור

ירושלים

« ישיבה קטנה ישמעו דברים בענין ההתבודדות במוהל החבורות ליל שישי בשעה 9:30 מפי הר"ח ר' יואל צבי חסנבג שליט"א והר"ח ר' יהודה לייב רוטשילד שליט"א

בית שמש

« ישיבה קטנה ישמעו דברים בענין ההתבודדות בביהמ"ד אהל הדסה בליל שישי בשעה 9:00 מפי הר"ח ר' שמאל ברור פילמד שליט"א

ישיבה גדולה

ישמעו דברים בענין ההתבודדות בביהמ"ד אהל הדסה ליל שישי בשעה 10:30 מפי הר"ח ר' שאול סירופה שליט"א והר"ח ר' חיים בנימין רוטהיימר שליט"א והר"ח ר' אברהם שמאל קורבליט שליט"א

מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש פשוט באמת, כי אם על ידי התבודדות

לקבל דבר שבקדשה צריך הקנה והזמנה

מתכוננים לשבת שפכי!

התבוננות

על ההתבודדות בשבת הנבילים פרוש בליק נתבונן איך נוטת התבודדות שלט בנח או תמורים בקיטום הימלית משה אם יולם לשפר בה בנחת ובאמת

התבודדות

על ההתבודדות בשבת הנבילים פרוש בליק נתבונן איך נוטת התבודדות שלט בנח או תמורים בקיטום הימלית משה אם יולם לשפר בה בנחת ובאמת

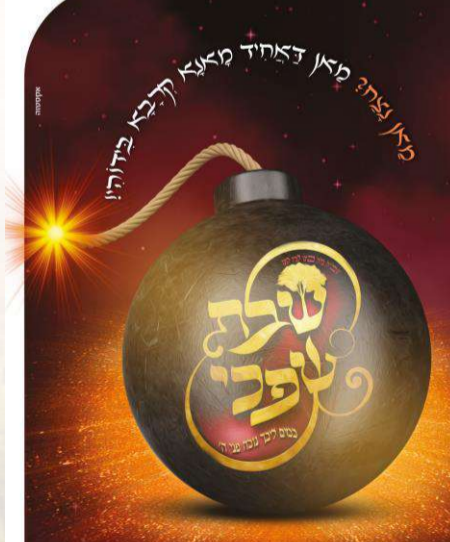

שבת שפכי תשפ"ג: ראש השנה להתבודדות!

אם יהיה חזק ואמיץ בהתבודדות

בוודאי ינצח המלחמה

רבינו מבטיח לך: אם תבודד בעקשנות יום יום בודאי תנצח כל המלחמות ותגיע לתכלית הנצחת.

זה הזמן לקבוע עובדות בשטח: כשהרעין של שבת שפכי בעיצומה נקבל על עצמנו להתבודד יום יום חזק ולא יעבור וכן נצח בודאי לשוב לנו כל הימים בה ובא.

שבת שפכי תשפ"ג << מנצחים אחת ולתמיד!

"מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש פשוט באמת, כי אם על ידי התבודדות"